

*П. Кажъте сеа пъкъ, какъ прѣль Балдинъ
Бѣлгарския посланникъ, който отишълъ да му честити?*

О. Той го прѣль много горделиво, и му казаль съ прѣзрѣніе, че Бѣлгарския царь не трябувало да му праща посланникъ, а самъ трябувало да иде да му честити и да му ся покори като на Френскій Императоръ; нѣ тъя му горды думы го накарали, да си изгуби скоро живота, и новосъставеното Френско царство да пострада злѣ отъ Бѣлгарското оржжие, защото Иваница ся разлютила, та си събрашъ войскыты, и излѣзъла да го бие.

П. Ами идъ ся сбили най-напрѣдъ, и кой специалилъ побѣдѣтъ?

О. Двамата неприятели ся срѣщили кждѣ Габрово, и тамъ въ дола ся ударили только распалено, чото подирь едно страшно кръвопролитіе Бѣлгарското оржжие въстържествувало: Бѣлгарити разбили Френци-ты, плѣнили мнозина отъ тѣхъ робы, даже и самия имъ царь Балдунинъ, когото Иваница накаралъ да обковожъ въ желѣза, и да го отведѣтъ въ Търново, гдѣто го запрѣли въ тѣмница (1026 л. Април. 3-и); пжъ той потеглилъ, та призѣлъ Пловдивъ, Сересъ и Вереѧ, които оставилъ на една чистъ отъ войскыты си да гиvardять, и върналъ ся като побѣдителъ славно въ Бѣлгаріж, гдѣто додѣто стоялъ та си почивалъ, каза ли му, че Френцити, които разбили, и кои още пазяли Царипрадъ, Родосто и Силивриж си избрали другъ царь Ханири, който отъ страхъ да ги недовършить Бѣлгарити до сушъ, писалъ на Западъ за помощъ; съединилъ ся още и съ Гърцити, па нападишли, та си отнѣли нѣкои отъ мѣстата, чо былъ завладѣлъ отъ тѣхъ Иваница.

П. Какво направилъ сеа, којато чюлъ това царь Иваница?

О. Той ся разсърдилъ много, и веднага накаралъ да исколятъ сичкыты Френци, чо были въ Търново роби, а Балдунину да отрѣжатъ главжтж (да ѝ земжть